

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Liselott Blixt:
Liselott.Blixt@ft.dk

Dato: 5. juli 2012
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMLAV
Sags nr.: 1207088
Dok nr.: 970122

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 11. juni 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 674 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 674:

" På baggrund af den på SUU alm. del- bilag 352 fortroligt omdelte beskrivelse af et patientforløb bedes ministeren

- oplyse om Sundhedsstyrelsen må se bort fra WHO klassificeringen om sygdomme og vurdere at en neurologisk sygdom sidestilles med en psykisk sygdom.
- oplyse om Sundhedsstyrelsen må tvangsfjerne en patient på gule papirer uden at patienten har en psykiatrisk diagnose? Hvilket grundlag skal der være for en sådan diagnose?
- oplyse om der skal foreligge en behandlingsplan i gule papirer sager og om patienten skal informeres derom.
- oplyse om der skal foreligge en skriftlig beskrivelse af, hvordan behandlingen vil hjælpe den gældende patient.
- oplyse, hvem der står som ansvarlig hvis patienten afgår ved døden som en konsekvens af en fjernelse eller indlæggelse i det tilfælde at Sundhedsstyrelsen vælger at se bort fra den behandlende læges advarsel om, at en patient er for svag til at blive flyttet? "

Svar:

Indledningsvist vil jeg gøre opmærksom på, at jeg ikke har mulighed for at kommentere det konkrete patientforløb, der beror på sundhedsfaglige vurderinger.

Samtidig vil jeg understrege, at Sundhedsstyrelsen ikke har kompetence til at behandle patienter, heller ikke til at tvangsindlægge patienter på psykiatriske afdelinger. Sundhedsstyrelsen er landet øverste sundhedsfaglige myndighed og kan yde lægefaglig og juridisk rådgivning blandt andet i relation til fortolkning af gældende sundhedslovgivning.

Jeg har til brug for min besvarelse af spørgsmålet vedrørende WHO's klassificering bedt Sundhedsstyrelsen om bidrag.

Sundhedsstyrelsens oplyser:

"En diagnose er et fagligt værktøj. En læge stiller diagnoser på baggrund af en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

Diagnoser registreres ifølge WHO's internationale klassifikation: WHO's International Statistical Classification of Diseases and Health Related Problems,

Tenth Revision (ICD-10). Denne klassifikation skal anvendes ved indberetning til Landspatientregistret og ved dødsårsagsregistrering samt anden indberetning til Sundhedsstyrelsen i Danmark. Klassifikationen angiver intet om mulige årsager eller behandling.”

Jeg kan henholde mig til Sundhedsstyrelsens udtalelse.

Som jeg understregede indledningsvist, har Sundhedsstyrelsen som myndighed ikke kompetence til at tvangsindlægge patienter.

Da anvendelsen af tvang er et alvorligt indgreb i den personlige frihed, er der knyttet strenge betingelser hertil. Anvendelse af tvang er reguleret i lovbekendtgørelse nr. 1729 af 12. februar 2010 om anvendelse af tvang i psykiatrien. Loven fastsætter betingelser, der skal være opfyldt for at anvende tvang.

For det første skal personen være sindssyg eller befinde sig i en tilstand, der ganske må ligestilles hermed. For det andet skal det være uforsvarligt ikke at tvangsbehandle patienten, enten fordi udsigten til helbredelse eller en betydelig og afgørende forbedring af tilstanden ellers vil blive væsentligt forringet, eller fordi den pågældende frembyder en nærliggende og væsentlig fare for sig selv eller andre. Såfremt disse kriterier ikke er opfyldt, kan en patient ikke lovligt tvangsindlægges eller tilbageholdes på psykiatrisk afdeling.

Det fremgår af lovbekendtgørelse nr. 1729 af 12. februar 2010 om anvendelse af tvang i psykiatrien § 3, stk. 3, at overlægen har ansvaret for, at der opstilles en behandlingsplan for enhver, der indlægges på psykiatrisk afdeling, også ved tvangsindlæggelser. Patienten skal vejledes om planens indhold, og patientens samtykke til planens gennemførelse skal til stadighed søges opnået. En kopi af behandlingsplanen skal udleveres til patienten, medmindre denne frabeder sig dette.

En behandlingsplan skal jf. vejledning nr. 9427 af 20. januar 2011 om forhåndstilkendegivelser, behandlingsplaner, tvangsfiksering og tvungen opfølgning efter udskrivning mv. for patienter indlagt på psykiatriske afdelinger omfatte:

- a) psykiatriske og somatiske diagnoser samt beskrivelse af de fænomener, der underbygger diagnoserne,
- b) plan for de efterfølgende undersøgelser, der er nødvendige af diagnostiske og behandlingsmæssige grunde,
- c) plan for den påtænkte behandling, omfattende såvel medicinsk behandling som psykoterapeutiske, miljøterapeutiske samt sociale foranstaltninger, under hensyntagen til eventuelt senere indløbne undersøgelsesresultater,
- d) de mål, der søges opnået ved behandlingen, og antagelser om behandlingens varighed,
- e) tidspunkt for planlagt opfølgning af behandlingsplanen og
- f) oplysning om patientens holdning til behandlingsplanen.

Planen skal ajourføres ved ændringer i patientens tilstand eller i den overordnede behandlingsstrategi.

Hvis man er blevet udsat for et tvangsindgreb i forbindelse med behandling i psykiatrien og ønsker at klage herover, kan man klage til de lokale psykiatriske patientklagenævne, som er oprettet ved hver statsforvaltning.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Louise Avnstrøm